

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (kolmas koda)

6. oktoober 2022*

Eelotsusetaotlus – Ühine transpordipoliitika – Direktiiv 2006/126/EÜ – Artikli 11 lõiked 2 ja 4 – Mootorsõiduki juhtimise õiguse peatamine – Alalise elukoha liikmesriigi väljastatud juhiluba, mis saadi teise liikmesriigi poolt väljastatud juhiloa vastu vahetamisega – Esimese liikmesriigi keeldumine täita teise liikmesriigi tehtud otsust peatada juhtimisõigus – Teise liikmesriigi kohustus keelduda oma territooriumil tunnustamast niisuguse juhiloa kehtivust, mille kehtivus on peatatud

Kohtuasjas C-266/21,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Sofiyski gradski sadi (Sofia linnakohus, Bulgaaria) 26. aprilli 2021. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse samal päeval, kriminaalasjas järgmise isiku suhtes

HV,

menetluses osales:

Sofyiska gradska prokuratura,

EUROOPA KOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president K. Jürimäe, kohtunikud N. Jääskinen, M. Safjan, N. Piçarra (ettekandja) ja M. Gavalec,

kohtujurist: J. Richard de la Tour,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Saksamaa valitsus, esindajad: J. Möller, A. Hoesch ja D. Klebs,
- Hispaania valitsus, esindaja: M. J. Ruiz Sánchez,
- Ungari valitsus, esindajad: M. Z. Fehér ja R. Kissné Berta,

* Kohtumenetluse keel: bulgaaria.

– Euroopa Komisjon, esindajad: S. Grünheid, P. Messina ja I. Zaloguin,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada nõukogu 27. novembri 2008. aasta raamotsuse 2008/947/JSK vastastikuse tunnustamise põhimõtte kohaldamise kohta kohtuotsuste ja vangistuse tingimisi kohaldamata jätmist käsitlevate otsuste suhtes, et teostada tingimuslike meetmete ja alternatiivsete mõjutusvahendite järelevalvet (ELT 2008, L 337, lk 102), artikli 2 punkti 4 ja artikli 4 lõike 1 punkti d ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/126/EÜ juhilubade kohta (ELT 2006, L 403, lk 18) artikli 11 lõikeid 2 ja 4.
- 2 Taotlus on esitatud menetluses, mille ese on Bulgaarias tehtud juhtimisõiguse peatamise otsuse täitmine Hispaanias seal elava isiku suhtes, kellel on Hispaania väljastatud juhiluba, mille ta vahetas Bulgaarias väljastatud juhiloa vastu.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Raamotsus 2008/947

- 3 Raamotsuse 2008/947 artikli 1 „Eesmärgid ja reguleerimisala“ lõikes 2 on sätestatud:
„Käesolevat raamotsust kohaldatakse üksnes:
a) kohtuotsuste ja vajadusel vangistuse tingimisi kohaldamata jätmist käsitlevate otsuste tunnustamise suhtes;
b) tingimuslike meetmete ja alternatiivsete mõjutusvahendite järelevalve eest vastutuse ülevõtmise suhtes;
[...]
nagu on ette nähtud ja sätestatud käesolevas raamotsuses.“
- 4 Raamotsuse artikkel 2 „Mõisted“ on sõnastatud järgmiselt:
„Käesolevas raamotsuses kasutatakse järgmisi mõisteid:
[...]

4) „alternatiivne mõjutusvahend“ – karistus, millega määratakse kohustus või juhis, välja arvatud vabadusekaotuslik karistus, vabadust piirav meede või rahaline karistus;

[...]“.

- 5 Raamotsuse artikli 4 „Tingimuslike meetmete ja alternatiivsete mõjutusvahendite liigid“ lõikes 1 on ette nähtud:

„Käesolevat raamotsust kohaldatakse järgmiste tingimuslike meetmete või alternatiivsete mõjutusvahendite suhtes:

[...]

d) juhised, mis on seotud käitumise, elukoha, hariduse ja koolituse, vaba aja veetmisega või mis sisaldavad kutsealal tegutsemise piiranguid või viise;

[...]“.

- 6 Raamotsuse artikli 6 „Kohtuotsuse ning vajadusel vangistuse tingimisi kohaldamata jätmist käsitleva otsuse edastamise kord“ lõikes 1 on sätestatud:

„Kui otsuse teinud riigi pädev asutus edastab artikli 5 lõigete 1 või 2 kohaldamisel kohtuotsuse ja vajadusel vangistuse tingimisi kohaldamata jätmist käsitleva otsuse teisele liikmesriigile, tagab ta, et otsusega koos saadetakse tunnistus, mille standardvorm on esitatud I lisas.“

Direktiiv 2006/126

- 7 Direktiivi 2006/126 põhjenduses 15 on märgitud:

„Liiklusohutusega seotud põhjustel peaksid liikmesriigid suutma kohaldada juhilubade äravõtmist, peatamist, uuendamist ja tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid kõigi loaomanike suhtes, kelle alaline elukoht on nende territooriumil.“

- 8 Selle direktiivi artikli 2 lõikes 1 on sätestatud, et „[l]iikmesriikide väljastatud juhilubasid tunnustatakse vastastikku“.

- 9 Nimetatud direktiivi artikli 11 „Juhilubade väljavahetamist, äravõtmist, asendamist ja tunnustamist käsitlevad eri sätted“ lõigetes 1, 2 ja 4 on sätestatud:

„1. Kui ühe liikmesriigi väljastatud kehtiva riigisisese juhiloa omanik on asunud alaliselt elama teises liikmesriigis, võib ta taotleda juhiloa vahetamist samaväärse juhiloa vastu. [...]

2. Kui kriminaalõiguse ja korrakaitsealaste õigusaktide territoriaalsuse põhimõttest ei tulene teisiti, võib teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku alalise elukoha liikmesriik tema suhtes kohaldada sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid siseriiklikke sätteid ja vajaduse korral selleks juhiloa välja vahetada.

[...]

4. Liikmesriik keeldub juhiloa väljastamisest taotlejale, kelle juhiluba on teises liikmesriigis piiratud, peatatud või ära võetud.

Liikmesriik keeldub tunnustamast ükskõik millise teises liikmesriigis väljastatud juhiloa kehtivust sellise isiku puhul, kelle juhiluba on nimetatud teise liikmesriigi territooriumil piiratud, peatatud või ära võetud.

Liikmesriik võib keelduda juhiloa väljastamisest ka taotlejale, kelle juhiluba on teises liikmesriigis kehtetuks tunnistatud.“

10 Direktiivi artikli 12 „Alaline elukoht“ esimeses lõigus on ette nähtud:

„Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab „alaline elukoht“ kohta, kus isik tavaliselt elab iga kalendriaasta jooksul vähemalt 185 päeva seoses isiklike ja tööalaste sidemetega või, kui tööalased sidemed puuduvad, seoses isiklike sidemetega, millest ilmneb nimetatud isiku märkimisväärne seos tema elukohaga.“.

11 Direktiivi 2006/126 artikli 15 „Vastastikune abi“ esimeses lauses on sätestatud:

„Liikmesriigid abistavad üksteist käesoleva direktiivi rakendamisel ja vahetavad teavet nende juhilubade kohta, mille nad on väljastanud, välja vahetanud, asendanud, uuendanud või ära võtnud.“

Bulgaaria õigus

12 Karistusseadustiku (Nakazatelen kodeks, edaspidi „NK“) artiklis 78a on ette nähtud:

„(1) [Pädev] kohus vabastab täisealise isiku kriminaalvastutusest ja määrab talle 1000–5000 [Bulgaaria leevi (BGN) (ligikaudu 500–2500 eurot)] suuruse rahatrahvi, kui kumulatiivselt esinevad järgmised eeldused:

- a) süüteo toimepanemise eest tahtluse korral karistatakse kuni kolmeaastase vabadusekaotusliku karistuse või muu kergema karistusega, ettevaatamatuse korral kuni viieaastase vabaduskaotusliku karistuse või muu kergema karistusega;
- b) teo toimepanija ei ole süüdi mõistetud mittepoliitilise süüteo eest ega vabastatud kriminaalvastutusest käesoleva jaotise sätete kohaselt;
- c) süüteoga põhjustatud varaline kahju on hüvitatud.

[...]

(4) Kohus, kes kohaldab rahatrahvi vastavalt lõikele 1, võib kohaldada ka haldussanktsiooni, võttes ära õiguse tegutseda teatud kutsealal või teatud tegevusalal kuni kolmeks aastaks, kui selle õiguse äravõtmine on selle süüteo toimepanemise eest ette nähtud.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

- 13 Käesolevas kohtuasjas eelotsusetaotluse esitanud kohtuks olev Sofiyski gradski sad (Sofia linnakohus, Bulgaaria) tunnistas 26. juuni 2018. aasta kohtuotsusega, mis jõustus 20. novembril 2019, HV süüdi selles, et ta rikkus Bulgaaria territooriumil mootorsõidukit juhtides liikluseeskirju ja tekitas ettevaatamatusest keskmise raskusega kehavigastusi mitmele inimesele. NK artikli 78a lõike 1 alusel vabastas see kohus HV kriminaalvastutusest nimetatud süüteo eest ja määras talle haldussanktsioonina 1000 Bulgaaria leevi (ligikaudu 500 eurot) suuruse rahatrahvi. Peale selle otsustas kõnealune kohus NK artikli 78a lõike 4 alusel peatada HV mootorsõiduki juhtimise õiguse kuueks kuuks alates kohtuotsuse jõustumisest.
- 14 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu juures tegutsev prokurör teatas kohtule, et juhtimisõiguse peatamist ei saa Bulgaaria territooriumil täitmisele pöörata, sest HV elab alaliselt Hispaanias, ja juhiluba, mille väljastasid Bulgaaria ametivõimud, vahetati välja samaväärse juhiloa vastu, mille väljastasid Hispaania ametiasutused.
- 15 Eelotsusetaotluse esitanud kohus väljastas 27. oktoobril 2020 raamotsuse 2008/947 artikli 6 kohaselt tunnistuse, mis saadeti Juzgado Central de lo Penalile (üleriigiline kriminaalkohus, Hispaania). Tunnistuse jaotise j punktis 4 „Tingimusliku meetme (tingimuslike meetmete) või alternatiivse mõjutusvahendi (alternatiivsete mõjutusvahendite) laad“ oli ristiga tähistatud väli „juhised, mis on seotud käitumise, elukoha, hariduse ja koolituse, vaba aja veetmisega, või mis sisaldavad kutsealal tegutsemise piiranguid või viise“. Sama jaotise punktis 5 oli täpsustatud, et alternatiivne mõjutusvahend seisneb mootorsõiduki juhtimisõiguse peatamises kuueks kuuks.
- 16 Juzgado Central de lo Penal (üleriigiline kriminaalkohus) keeldus 17. veebruari 2021. aasta otsuses tunnustamast edastatud kohtuotsust ja pööramast täitmisele HV-le mõistetud karistust, sest see ei kuulu karistuste hulka, mis on ette nähtud 20. novembri 2014. aasta seaduses nr 23/2014 kriminaalasjades tehtud kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise kohta Euroopa Liidus (Ley 23/2014 de reconocimiento mutuo de resoluciones penales en la Unión Europea) (BOE nr 282, 21.11.2014, lk 1). See kohus põhjendas oma keeldumist ka direktiiviga 2006/126.
- 17 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et selline keeldumine muudab võimatuks HV-le määratud juhtimisõiguse peatamise tõhusa täitmisele pööramise, mis toob *de facto* kaasa tema karistamata jätmise. Niisugune otsus kuulub tema hinnangul siiski raamotsuse 2008/947 kohaldamisalasse, sest kujutab endast „juhist, mis on seotud käitumisega“ raamotsuse artikli 2 punkti 4 ja artikli 4 lõike 1 punkti d tähenduses.
- 18 See kohus leiab ka, et kriminaalõiguse ja korrakaitsealaste õigusaktide territoriaalsuse põhimõte, mis on sätestatud direktiivi 2006/126 artikli 11 lõikes 2, läheb vastuollu kriminaalasjades tehtud kohtuotsuste vastastikuse tunnustamise põhimõttega, mida on täpsustatud raamotsusega 2008/947. Tema hinnangul tekib küsimus, kumb nendest kahest liidu õigusaktist on kohaldatav, et teha kindlaks, kas Juzgado Central de lo Penalile (üleriigiline kriminaalkohus) tuleb edastada kõnealuse raamotsuse alusel uus tunnistus.

- 19 Neil asjaoludel otsustas Sofiyski gradski sad (Sofia linnakohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

- „1. Kas kriminaalmenetluses tehtavad kohtulahendid, millega kohaldatakse süütegude korral, mis seisnevad liikluseeskirjade rikkumises ja ettevaatamatusest keskmise raskusega kehavigastuse tekitamises, teo toimepanija suhtes haldusõiguslikku mõjutusvahendit, mis seisneb teatud ajaks mootorsõiduki juhtimisõiguse peatamises, kuuluvad [raamotsuse 2008/947] artikli 2 punkti 4 ja artikli 4 lõike 1 punkti d kohaldamisalasse?
2. Kas [direktiivi 2006/126] artikli 11 lõike 2 ja lõike 4 esimese kuni kolmanda lõigu sätted kujutavad endast liikmesriigi jaoks, kus alaliselt viibib selle riigi väljastatud juhiloa omanik, alust keelduda haldusõigusliku mõjutusvahendi tunnustamisest ja täitmisest, kui see mõjutusvahend määrati teises liikmesriigis liikluseeskirjade rikkumises ja ettevaatamatusest teisele isikule keskmise raskusega kehavigastuse tekitamises seisneva süüteo eest mootorsõiduki juhtimisõiguse ajutise äravõtmise kujul, kui tegu pandi toime ajal, mil teo toimepanijal oli kohtuotsuse teinud liikmesriigi väljastatud juhiloa ümbervahetamise tulemusena tema elukohajärgse riigi väljastatud juhiluba?“

Vastuvõetavus

- 20 Saksamaa valitsus kahtleb eelotsusetaotluse vastuvõetavuses, väites, et eelotsusetaotluse esitanud kohtus ei ole pooleli ühtegi menetlust ja et eelotsusetaotluse esitanud kohus näib soovivat saada kinnitust sellele, et Hispaania ametiasutused rikkusid liidu õigust – see aga ei saa olla eelotsusetaotluse ese.
- 21 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on üksnes asja menetleva ja selle lahendamise eest vastutava liikmesriigi kohtu ülesanne kohtuasja eripära arvesse võttes hinnata nii eelotsuse vajalikkust asjas otsuse langetamiseks kui ka Euroopa Kohtule esitatavate küsimuste asjakohasust. Sellest järeldub, et eeldatakse, et liidu õigust puudutavad küsimused on asjakohased. Euroopa Kohus võib keelduda liikmesriigi kohtu esitatud eelotsuse küsimusele vastamast vaid siis, kui on ilmne, et taotletaval liidu õiguse tõlgendusel puudub igasugune seos põhikohtuasja tegelike asjaolude või esemega, kui probleem on hüpoteetiline või kui Euroopa Kohtule ei ole teada vajalikke faktilisi või õiguslikke asjaolusid, et anda tarvilik vastus talle esitatud küsimustele (vt selle kohta 23. novembri 2021. aasta kohtuotsus IS (eelotsusetaotluse õigusvastasus), C-564/19, EU:C:2021:949, punktid 60 ja 61 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 22 ELTL artikli 267 sõnastusest enesest ilmneb, et esitatud eelotsusetaotlus peab olema „vajalik“ selleks, et eelotsusetaotluse esitanud kohus saaks tema menetluses olevas kohtuasjas „teha otsuse“ (vt selle kohta 26. märtsi 2020. aasta kohtuotsus Miasto Łowicz ja Prokurator Generalny, C-558/18 ja C-563/18, EU:C:2020:234, punkt 45 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 23 Käesoleval juhul nähtub eelotsusetaotlusest, et eelotsusetaotluse esitanud kohus, kelle poole prokuratuur pöördus, peab tegema otsuse selle kohta, kuidas tuleb pöörata täitmisele HV suhtes tehtud juhtimisõiguse peatamise otsust tema juures pooleliolevas menetluses. Nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 18, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas – selleks, et teha kindlaks, kas Juzgado Central de lo Penalile (liikmesriigi kriminaalkohus) tuleb esitada uus tunnistus kõnesoleva raamotsuse alusel – peab ta tuginema direktiivile 2006/126 või raamotsusele 2008/947.

- 24 Seega on taotletud liidu õiguse tõlgendus vajalik selleks, et eelotsusetaotluse esitanud kohus saaks teha oma otsuse.
- 25 Neil asjaoludel on käesolev eelotsusetaotlus vastuvõetav.

Eelotsuse küsimuste analüüs

Teine küsimus

- 26 Selle küsimusega, mida tuleb analüüsida esimesena, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2006/126 artikli 11 lõiget 2 koostoimes lõike 4 teise lõiguga tuleb tõlgendada nii, et need lubavad alalise elukoha liikmesriigil jätta tema väljastatud juhiloa omaniku suhtes oma territooriumil tunnustamata ja täitmata mootorsõiduki juhtimise õiguse peatamise otsust, mille teine liikmesriik on selle juhiloa omaniku suhtes teinud kõnealuse teise riigi territooriumil toime pandud liikluseeskirjade rikkumise tõttu, sealhulgas juhul, kui alalise elukoha liikmesriigi juhiluba väljastati selle teise liikmesriigi poolt varem väljastatud juhiloa vastu, kus liikluseeskirjade rikkumine toime pandi.
- 27 Kõigepealt ilmneb direktiivi 2006/126 artikli 11 lõikest 2 koostoimes direktiivi põhjendusega 15, et liiklusohutusega seotud põhjustel ning juhul, kui kriminaalõiguse ja korrakaitsealaste õigusaktide territoriaalsuse põhimõttest ei tulene teisiti, võib teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku alalise elukoha liikmesriik selle direktiivi artikli 12 tähenduses selle isiku suhtes kohaldada sõidukijuhtimise õiguse piiramist, peatamist, äravõtmist või tühistamist käsitlevaid enda riigi siseseid sätteid ja vajaduse korral selleks juhiloa välja vahetada. Järelikult on selles sättes peetud silmas olukorda, kus juhiloa omaniku alaline elukoht on mõnes teises liikmesriigis kui juhiloa väljastanud liikmesriik (vt analoogia alusel 23. aprilli 2015. aasta kohtuotsus Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, punkt 52).
- 28 Käesoleval juhul väljastas aga HV juhiloa tema alalise elukoha liikmesriik, vahetades välja juhiloa, mille talle väljastas liikmesriik, kes tegi põhikohtuasjas kõne all oleva otsuse HV juhtimisõiguse peatamise kohta liikluseeskirjade rikkumise tõttu, mille HV pani toime viimati nimetatud liikmesriigi territooriumil. See olukord ei kuulu seega direktiivi 2006/126 artikli 11 lõike 2 kohaldamisalasse. Kui see isik on vahetanud oma juhiloa, mille ta sai esimeses liikmesriigis, juhiloa vastu, mille väljastas talle tema alalise elukoha liikmesriik, ei saa teda enam käsitada „teise liikmesriigi väljastatud juhiloa omanikuna“ selle sätte tähenduses.
- 29 Olgu seejärel märgitud direktiivi 2006/126 artikli 11 lõike 4 kohta, et selle teise lõigu sõnastuse kohaselt keeldub liikmesriik tunnustamast ükskõik millise teises liikmesriigis väljastatud juhiloa kehtivust sellise isiku puhul, kelle juhtimisõigus on nimetatud teise liikmesriigi territooriumil piiratud, peatatud või ära võetud. Väljendist „keeldub tunnustamast“ tuleneb, et see säte ei näe puudutatud liikmesriigile ette mitte õigust, vaid kohustuse (vt selle kohta 26. aprilli 2012. aasta kohtuotsus Hofmann, C-419/10, EU:C:2012:240, punkt 53, ja 28. oktoobri 2020. aasta kohtuotsus Kreis Heinsberg, C-112/19, EU:C:2020:864, punkt 37).
- 30 Direktiivi 2006/126 artikli 11 lõike 4 teine lõik käsitleb ühe liikmesriigi kriminaalõiguse ja korrakaitsealaste õigusaktide kohaselt võetud meetmeid, mis mõjutavad teises liikmesriigis väljastatud juhiloa kehtivust selle liikmesriigi territooriumil (23. aprilli 2015. aasta kohtuotsus Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, punkt 61). Selles sättes ette nähtud kohustuse eesmärk on seega tagada niisuguse juhtimisõiguse peatamise otsuse, mis on tehtud vastava liikmesriigi

territooriumil kooskõlas kriminaalõiguse ja korrakaitsealaste õigusaktide territoriaalsuse põhimõttega, mis on sätestatud direktiivi artikli 11 lõikes 2, tegelik täitmine. Kõnealuse põhimõtte kohaselt on üksnes see liikmesriik, kelle territooriumil on liikluseeskirjade rikkumine toime pandud, pädev seda rikkumist sanktsioneerima, tehes vajaduse korral juhtimisõiguse peatamise otsuse (vt analoogia alusel 20. novembri 2008. aasta kohtuotsus Weber, C-1/07, EU:C:2008:640, punkt 38, ja 23. aprilli 2015. aasta kohtuotsus Aykul, C-260/13, EU:C:2015:257, punkt 62).

- 31 Sellest järeldub, et direktiivi 2006/126 artikli 11 lõike 4 teine lõik koostoimes kriminaalõiguse ja korrakaitsealaste õigusaktide territoriaalsuse põhimõttega ei tähenda, et ühe liikmesriigi territooriumil tehtud juhtimisõiguse peatamise otsust tuleks tunnustada ja täita teistes liikmesriikides, eelkõige selles, kus on niisuguse otsuse esemeks olnud juhiloa omaniku alaline elukoht selle direktiivi artikli 12 esimese lõigu tähenduses. Ainult liikmesriik, kes on teinud juhtimisõiguse peatamise otsuse, on pädev tagama oma territooriumil sellise otsuse täitmist isegi olukorras, kus otsuse adressaadi alaline elukoht on teises liikmesriigis.
- 32 Eelnevast tuleneb, et eelotsusetaotluse esitanud kohtu poolt esile tõstetud asjaolul, et HV-I oli Bulgaaria ametiasutuste väljastatud juhiluba enne seda, kui tema alalise elukoha liikmesriik väljastas talle direktiivi 2006/126 artikli 11 lõike 1 alusel toimunud vahetuse alusel juhiloa, mis tal oli põhikohtuasja asjaolude asetleidmise ajal, puudub tähtsus selle kindlakstegemisel, kas HV suhtes tehtud juhtimisõiguse peatamise otsust, mis tehti seetõttu, et HV oli Bulgaaria territooriumil toime pannud rikkumise, võib täita Hispaania territooriumil.
- 33 Antud kontekstis tuleb siiski lisada, et direktiivi 2006/126 artikli 15 esimene lause paneb liikmesriikidele kohustuse vastastikku abistada selle direktiivi rakendamisel ja vahetada teavet nende juhilubade kohta, mille nad on väljastanud, asendatud, uuendanud või ära võtnud.
- 34 Kõnealune säte aitab tõhusalt täita juhtimisõiguse peatamise otsust, mis on tehtud liikmesriigis, mis ei ole puudutatud isiku alaline elukoht. Nii võib alalise elukoha liikmesriik selle teise liikmesriigi taotlusel ja kooskõlas direktiivi 2006/126 I lisa punkti 3 kolmanda lause alapunkti a rubriikidega 13 ja 14 ning punkti 4 alapunktiga a teha juhiloale vajaduse korral märke viimati nimetatud liikmesriigi territooriumil mootorsõiduki juhtimise keelu kohta (vt selle kohta 29. aprilli 2021. aasta kohtuotsus Stadt Pforzheim (märked juhiloal), C-56/20, EU:C:2021:333, punktid 45 ja 46).
- 35 Eeltoodut arvesse võttes tuleb teisele küsimusele vastata, et direktiivi 2006/126 artikli 11 lõiget 2 koostoimes lõike 4 teise lõiguga tuleb tõlgendada nii, et need lubavad alalise elukoha liikmesriigil jätta tema väljastatud juhiloa omaniku suhtes oma territooriumil tunnustamata ja täitmata mootorsõiduki juhtimise õiguse peatamise otsust, mille teine liikmesriik on selle juhiloa omaniku suhtes teinud kõnealuse teise riigi territooriumil toime pandud liikluseeskirjade rikkumise tõttu, sealhulgas juhul, kui alalise elukoha liikmesriigi juhiluba väljastati selle teise liikmesriigi poolt varem väljastatud juhiloa vastu, kus liikluseeskirjade rikkumine toime pandi.

Esimene küsimus

- 36 Arvestades teisele küsimusele antud vastust ja asjaolu, et üksnes direktiiv 2006/126 reguleerib olukorda, kui liikmesriik peatab oma riigisisese õiguse alusel ja tema territooriumil toime pandud rikkumise tõttu teises liikmesriigis väljastatud juhiloa omaniku juhtimisõiguse, sätestades, et peatamise mõju piirdub ainult selle territooriumiga, ei ole esimesele küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

- 37 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kolmas koda) otsustab:

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/126/EÜ juhilubade kohta artikli 11 lõiget 2 koostoimes lõike 4 teise lõiguga

tuleb tõlgendada nii, et

need lubavad alalise elukoha liikmesriigil jätta tema väljastatud juhiloa omaniku suhtes oma territooriumil tunnustamata ja täitmata mootorsõiduki juhtimise õiguse peatamise otsust, mille teine liikmesriik on selle juhiloa omaniku suhtes teinud kõnealuse teise riigi territooriumil toime pandud liikluseeskirjade rikkumise tõttu, sealhulgas juhul, kui alalise elukoha liikmesriigi juhiluba väljastati selle teise liikmesriigi poolt varem väljastatud juhiloa vastu, kus liikluseeskirjade rikkumine toime pandi.

Allkirjad